

The Magic Continues

Osallistuin 21–29.7.2012 islantilaisten partiolaisten kansainväliselle satavuotisjuhlaleirille, The Magic Continues, Etelä-Islannissa. Tunsin maata ja sen kulttuuria entuudestaan vaihto-oppilasajalta, joten sopeutuminen oli helppoa. Leirillä oli arviolta 3000 osallistujaa ja osanottajia oli ainakin 15 eri maasta. Leirikielinä olivat islanti ja englanti. Leiripaikkana toimi islantilaisten partiolaisten leirikeskus Úlfjótssvatn järven rannassa.

Toimin leirin ajan ISTinä eli osana kansainvälistä palvelutiimiä. ISTit pyörittivät ohjelmapiisteitä, leirikauppaa ja turvaa sekä avustivat tarvittaessa myös muissa tehtävissä. Työskentelin suurimman osan leiristä kiipeilytornilla, jossa autoin kiipeilijöitä pukemaan valjaita ja kypäriä. Olin myös mukana rakentamassa ja purkamassa leiriä.

Islannissa säätila vaihtelee suuresti ja sääolot voivat muuttua jo puolentunnin sisällä. Leirin alkuun oli luvattu myrskyä, mutta se onneksi ohitti Islannin eteläisempää reittiä. Kahden sadepäivän jälkeen saimme nauttia loppu leirin auringosta sekä enemmän tai vähemmän puhaltavasta tuulesta.

Karuudessaankin islantilainen luonto on hyvin kaunista ja täynnä vahvoja kontrasteja. Puuton ja kivinen maasto sekä jyrkkäpiirteiset vuoret leimaavat maisemaa. Pääsin osallistumaan ohjatulle päivävaellukselle nuorten kanssa. Ryhmämme kävi yli 800 metrin korkeudessa, mistä oli hienot näkymät niin Etelä-Islannin jäätiköille kuin Islannin pääkaupunkiin Reykjavikiinkin. ISTEille järjestettiin kiitoksena retki Euroopan ja Amerikan mannerlaattojen erkanemiskohtaan Thingvellirin kansallispuistoon sekä kierroslumikissalla Langjökull-jäätiköllä.

Leiri alkoi yhteisellä avajaisjuhlalla, missä ulkomaalaiset leirilippukunnat, ISTit sekä paikalliset partiolaiset toivotettiin mukaan taian maailmaan. Yhteistä ohjelmaa iltanuotion merkeissä oli parikertaa viikon aikana. Leiri huipentui lauantain satavuotisjuhlallisuuksiin sekä vierailupäivään. Pitkin päivää oli erilaista ohjelmaa, tehtävärasteja leiriläisille sekä esillä paikallisen pelastuslaitoksen kalustoa. Illalla kokoonnuttiin viimeisen kerran yhteen kuulemaan islantilaisten partiolaisten historiasta sekä juhlimaan yhdessä tehtyä ja koettua onnistunutta leiriä.

Partiotoiminta oli sisällöltään hyvin samanlaista vaikka puitteet ovat hyvin erilaiset Suomeen verrattuna. Leiriorganisaation perheet olivat hyvin tiivisti mukana koko leirin ajan, mikä oli erilaista verrattuna suomalaiseen partiotoimintaan. Lapset olivat ehkä välillä jopa tiellä leirin rakennusvaiheessa. Toisaalta islantilaisille tärkeä perhekeskeisyys näkyi hyvin tätä kautta. Eräs silmiin pistävä piirre oli myös perheleiri, mikä kaukaa katsottuna näytti sekalaiselta karavaani alueelta. Perheleiriläiset osallistuivat leiritoimintaan vain pienen osan aikaa per päivä ja muun ajan he viettivät perheleirissä, mikä sijaitsi ihan leirialueen kyljessä. Perheleirin suuruuden takia järjestäjät eivät osanneet sanoa tarkkaa osallistujamäärää, sillä perheleiriläiset poistuivat välillä leirikeskuksen alueelta.

Tunnelma leirillä oli avoin ja varsinkin ISTit olivat yhtä suurta perhettä. Islantilaiset ovat hyvin ystävällisiä ja apua sai kun vain rohkeni kysyä. Toiminta leirillä ei ollut yhtä organisoitua kuin Suomessa, mutta kaikki asiat hoituivat enemmän tai myöhemmin. Tämä kuvaa hyvin islantilaista elämänsäntettä, do not worry – älä murehdi turhasta. Toinen leirin johtajista totesi jamboreen päätteeksi, että he olivat harjoitelleet asioiden organisointia ennen leiriä, mutta ehkä heidän pitäisi harjoitella vähän lisää. Tästä huolimatta jamboree onnistui todella hyvin. ☺

Kiitos! Takk fyrir!

Kiitos tuestanne!

Raportti Partiosäätiölle matka-apurahaan liittyen

Keskellä kuvaa huippu, jolla kävimme.

Osa leirialueesta.